

LUMINA

Foieie săptămânală pentru po

Schimb

On. Red. «Transilvania»

Loco (str. Șaguna 6)

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an Lei 55—
Pe o jumătate de an 30—
Pentru străinătate 100—
Pentru America pe un an dolari 2—

== Un număr 1 Leu. ==

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

Redactor: Preotul Iosif Trifa.

ANUNȚURI

se primesc la administrația din strada Mitropoliei 45

PREȚUL ANUNȚELOR:

Un șir mărunț 8 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

GOLGOTA.

In Biblie ne spune prorocul Ezechiel că i s'a arătat odată următoarea vedenie:

«O apă văzut-am curgând din lăcașul Domnului. Un om mi-a zis «treci apă». Și am intrat în apă și apa la început ajungea până la glezne, apoi până la gheunghi și pe urmă s'a răcut râu mare până la brâu. Și omul mi-a zis: Aceasta este «apa iertării» și această apă va intra în marea moartă și vârsându-se în mare, apele ei se vor vindeca. . . Și se va însănătoșa și va trăi tot acela peste care va curge râul. . . Și pe lângă acest râu vor crește tot felul de pomi roditori și nu se va sfârși rodul lor pentrucă apele care-l udă din cele sfinte ies»... (Ezechiel cap. 47).

Așa este și jertfa lui Isus de pe Golgota. Jertfa Crucii a deschis un izvor din care curge sângele și apa iertării și a mântuirii noastre sufletești. Râul ce izvorăște din Golgota curge spre marea cea moartă a acestei vieți ca să-i vindece apele. De 1923 ani curge mereu acest râu al vieții, dar marea cea moartă a omenirii nu s'a mai vindecat deplin, ci par'că acum s'a făcut mai moartă și mai plină cu mortăciuni sufletești ca oricând. Asta vine de acolo că nu toți oamenii au primit cu destulă înțelegere și cu destulă credință darul ce ni-l dă Golgota cu jertfa ei.

Cetitorule! Și tu trebuie să ai o Golgotă a ta. Aceasta este Golgota ta: «tot cela ce vrea să vină după mine, să se lapede de sine, să-și ia crucea sa și să vină după mine» (Luca 9, 23). Omul nostru cel vechiu cu Hristos împreună s'a restignit ca noi să nu mai slugim păcatului» (Romani 6 6). Asta înseamnă să-ți răstignești păcatele și năravurile tale rele, să ieși din tine însuși și să trăiești pentru alții. Dar tu niciodată nu vei putea sui această Golgotă dacă n'ai primit darul și tăria ce o dă jertfa Crucii. Cetitorule! Acest dar este râul pe care l'a văzut Ezechiel. Acest râu curge pe lângă tine. Lasă-l să intre în viața ta căci tot omul «peste care va curge acest râu se va însănătoșa și va trăi».

Când și eu și tu, cetitorule, când și vecinul meu și al tău vom înțelege darul ce-l dă jertfa Crucii de pe Golgota și vom lăsa râul acestui dar să intre și să ne copleșească viața noastră, atunci și numai atunci marea cea moartă a vieții oamenilor și omenirii de azi «se va însenatoșa».

P. Trifa.

Un sat a cerut să fim: un neam, o credință, o biserică

— Ocolişul. —

Acolo undeva, în partea de miază-noapte a Ardealului nostru este un sat, neștiut până acum de lumea mare. El s'a făcut vestit în zilele noastre prin puterea sufletului locuitorilor săi.

Oameni smeriți, dar cuviincioși și cu frica lui Dumnezeu, ei cei dintâi și-au ridicat frunțile, să sfărâme pecețile, cu cari străinul de dragul de a ne putea stăpâni mai ușor, ne-a despărțit la anul 1700 în două biserici: uniata și ortodoxă. Ce n'au înțeles, ori n'au vrut să înțeleagă oameni frunțași, oameni cu carte și preoți învățați, au înțeles și și-au dat seama țaranii cinstiți din Ocoliş, că vreme este și cu voia lui Dumnezeu, precum am răzbit să fim un neam și o țară, să fim și o biserică. Și s'au ridicat să se întoarcă din îndemnul inimii lor curate la sânul bisericii strămoșești, maica noastră bună, care a străjuit la leagănul plămădirii noastre ca neam, ne-a crescut și ocrotit până la aceste zile de mărire și mândrie românească.

Ei au înțeles să facă simplu și neted. S'au strâns la sfat 117 familii din 132 și s'au hotărât să se întoarcă în biserică ortodoxă din care vrășmașul a silit pe strămoșii lor să iese. Au trimis solie celui mai apropiat preot al acestei biserici drept credincioase să vină la ei, să-i povățuiască, că ei s'au hotărât, ca stăpâni ce sunt, să cinstescă biserica, pe care ei au ridicat-o, și averea ei, pe care ei au câștigat-o bisericești ortodoxe, ce se va înființa în Ocoliş. Iar ei înșiși se socotesc din aceiași zi fii întorși din rătăcirea de peste două veacuri.

Dar lucrul nu s'a desăvârșit așa de ușor și atât de neted, precum îl socoteau ocolişenii în gândul lor curat și în inima lor bună. Nu pentrucă vrășmașul, care ne-a stăpânit până în aceste vremuri, a avut grijă să pună îngrăditură tare și piedeci multe în calea celor ce, treziți din buimăceală, ar vrea să se întoarcă. A făcut o lege aspră care stă și azi hotar de despărțire între frați. Această lege spune că nu-i de ajuns să cunoști că ai fost până acum în rătăcire și vrei să te întorci. Ea cere să te duci de 2 ori la preotul, care nu înțelege și el că trebuie să fie acolo unde e turma, și preotul acesta nu se prea găsește acasă când miroase astfel de porniri. Și legea cere să se ducă fiecare, cu două mărturii, odată și de douăori.

Apoi altă belea, dacă nu trec cu toții, de rămâne numai un singur rătăcit, biserică și cu averea ei toată rămâne lui. Apoi și orbul vede nedreptatea acestei legi ce tot mai dăinuiește și sub stăpânire românească, de aproape 5 ani.

Și de neajunsurile acestea s'au izbit în avântul lor și bieții ocolişeni. Dar să nu vă slăbiți oameni buni! Să nu vă pierdeți răbdarea, nici să nu ascultați șoaptele și momelile ce vă dau năvală. Deodată cu voința voastră de a vă întoarce la biserică cea adevărată, așa cu toții deodată, trebuie să se frângă și să se schimbe și legea asta urgisită!

E drept că trimișii noștri la București, ca acolo să chibzuiescă legi bune și îndemnatice, găsec să-și petreacă vremea în certe și hărțuieli, dar vor ajunge și acestea la un capăt și va veni rândul și la orânduiri cuminți, cum trebuie să fie și aceea, că dacă satul întreg, ori majoritatea oamenilor vor să treacă, ei să poată face scrisoare cu toții în numele lor și a familiei lor, fără să mai colinde pe la un preot pe care nu-l pot găsi acasă; apoi cu mulțimea să treacă și biserică, și casa parohială, și școală, și avere, dacă nu toată, măcar după numărul celor cari se întorc, lăsând celor cari rămân partea lor.

Când așa va fi, și trebuie să fie în curând așa, atunci veți avea, cinstiți plugari din Ocoliş mângâierea și mândria de a fi făcut voi începutul unui lucru mare, pe care îl vor urma și vecinii voștri și dela ei se va întinde la alți vecini până ce poporul, azi zis unit, va lăpăda haina străină a unirii, ce nici până acum nu s'a prins de trupul său, și se va întoarce întreg acolo, unde se cade să fie, în biserică strămoșească, în care de altfel a rămas cu credința, cu sufletul, cu toate obiceiurile și cu întreaga lui ființă. Atunci vor veni și păstorii, ori vor pleca dacă nu vor mai avea turmă, și atunci zadarnice vor fi toate opreliștele, pe cari le-ar mai trimite papa dela Roma.

O vorbă mai am de încheiere cătră voi inimoși reprezentanți și conducători ai Ocolişenilor. Păstrați neatinsă acea mândrie și încredere în voi înși-vă, cu care a-ți stat în fața vlădicei dela Gherla, când venisă să vă ispitească ca să rămâneți și pe mai departe sub ascultarea P. Sfinției Sale. Țineți-vă bine ca și atunci când ia-ți spus răspicat: «Îți cinstim sfințita față, dar noi nu mai avem nici o durere, am avut, dar acum suntem mângâiați, că avem și preot și protopop, pe cari ni i-a dat biserică cea adevărată a neamului nostru, și cu ei avem tot ce trebuie sufletului nostru de buni creștini... Țineți aprinsă în mijlocul celorlalți făclia nădejzii, stați neclățiți în dreapta credință la care v'ați întors după îndelungată rătăcire, și de trebuie să fiți cu răbdare și așteptare, aduceți-vă aminte că pentru credința lor mucenicii au suferit și moarte. O luptă nu se câștigă fără jertfe și o biruință fără trudă nici nu are preț.

Nu uitați că voi a-ți fost ceice a-ți pornit începutul. Când vom avea bucuria de a ne vedea toți sub aripile ocrotitoare ale aceleiași biserice drept slăvitoare, neamul întreg va binecuvânta ceasul, în care Dumnezeu v'a dat gândul bun de a face începătura mântuirii și intrării în slava, pe care o vom avea ca un neam întregit, într-o țară a sa, cu o singură biserică! — (P.)

«Nevoindu-vă, păziți unirea Duhului întru legătura păcii. Un trup și un Duh. Un Domn, o credință, un botez». (Efeseni 4, 4, 5).

Dela sfatul țării.

În sfatul țării se debate mai departe Constituția cea nouă. După cele întâmplate cu manifestarea din Dumineca trecută, partidele din împotrivire, afară de partidul lui Iorga, au declarat că nu mai iau parte la desbaterea Constituției, ci numai la interpelări și așa Constituția se debate fără opoziție. Partidele din opoziție au hotărât să și ducă mai departe lupta afară de parlament, prin adunări ce se vor ține la București și prin alte orașe. Și acum în Dumineca de Florii, opoziția va ține adunare de protest la București.

În casa deputaților, Constituția s'a votat în întregime, și se debate mai departe pe articole.

La desbaterea Constituției foarte frumos și cuminte a vorbit marele nostru învățat *Nicolae Iorga*. A spus dela început că și el e de părerea că liberalii n'au avut toată încrederea țării ca să se apuce de un așa lucru mare, dar legea odată ajunsă în desbatere trebuie lămurită arătând cei rău și bun în ea. Profesorul N. Iorga a și arătat amănunțit ce fel de îndreptări trebuiesc făcute în noua lege. Foarte frumos a vorbit N. Iorga despre biserica noastră ortodoxă, (din care publicăm ceva în altă parte) cerând să i se dea locul de înălțătate ce i se cuvine în această țară. La cuvântarea lui Iorga s'a ridicat deputatul *Lazar Triteanu*, și a mulțumit marelui învățat pentru dragostea ce o arată cu tot privilegiul bisericii noastre și apărarea ce i-o aduce. Părintele L. Triteanu a stăruit ca bisericii noastre ortodoxe să i se dea autonomie deplină așa cum are biserica din Ardeal de pe vremea lui Șaguna. Politica și amestecul politicii trebuie scos din conducerea bisericii (în vechiul Regat pe episcopi nu-i alege poporul, ci sfatul țării). În acest înțeles a vorbit și ministrul de culte Banu. După această desbatere, afacerea cu bisericile din țară a rămas așa că biserica noastră ortodoxă se va chema «biserica dominantă» a statului, adică ea are înălțătate înaintea tuturor celorlalte așa cum era biserica papistașă în fosta Ungarie. Biserica fraților uniți dela Blaj a rămas să ia locul îndată după a noastră.

Referitor la *împărțirea de moși*, s'a luat hotărâre că de acum înainte e garantată de lege moșia oricărui om și în viitor nu se va mai putea face Reformă Agrară fără a se schimba din nou Constituția.

Constituția a lăsat ușă deschisă și pentru *drepturi politice femeilor*. Se vor putea aduce legi ca și femeile să aibă drept de vot și să poată fi alese în sfaturile comunale. Unii au fost contra zicând că femeile să și vază de rântaș și să învețe mai întâi carte că 90 la sută din femeile noastre nu știu carte.

S'a pus în desbatere și pedeapsă cu moarte și deputații au votat să nu se introducă *pedeapsa cu moarte*, decât în vreme de războiu. Cea mai grea pedeapsă va fi temnița pe viață.

In senat

deasemenea s'a continuat desbaterea pe articole a Constituției. Senatorul V. Gaiță a cerut să se pună stavilă intrării străinilor în țara noastră și mai ales a jidanilor.

«La Alba-Iulia n'a fost nici un jidan să spue că vrea alipirea cu Țara-mamă, dimpotrivă au făcut contra propagandă. Exploatarile și câștigurile cele mari, toate sunt în mâna jidanilor. *Jumătate din toți studenții noștri de pe la toate școlile sunt jidani, iar gazetarii din țara noastră sunt 95 la sută jidani*, adică tot din 100 de gazetari numai 5 sunt creștini și Români, ceilalți 95, jidovi. Un deputat de jidov, (Dr. Stern) și-a încheiat vorbirea ce a ținut-o în casa țării noastre cu vorbele «ubi bene, ibi patria», adică patria mea e acolo unde mi bine, adică pe mine mă leagă de țara asta numai grăsimia ei care ne îngrașă și nu și năcazurile ei. Senatorul Gaiță a făcut aspre muștrări și acelor Români cari au sărit în apărarea jidanilor.

Luptele politice dela București

— au ajuns și de răs.

În săptămâna trecută, luptele politice dela București au avut și două întâmplări de cari lumea vrând-nevrând a trebuit să rădă. Una au făcut-o liberalii. După o adunare a partidului național și cel țărănesc, ținută la clubul (casa) lor, poliția a provocat pe conducătorii acestor partide să închidă adunarea la termenul dat. Dar cum conducătorii voiau să vorbească mai departe poporului, poliția s'a gândit să le stângă ferbințele cu apă și au slobozit pompele cu apă și dă-i să meargă până ce apa a făcut una baltă prin casă și curte și de sine înțeles, a înmoiat bine și pe cei dinlăuntru.

Alta au făcut-o cei din opoziție, poate ca răzbunare. În decursul ședinței sfatului țării, deodată s'a simțit o duhoare de te înădușa, nu altceva. Deputații și-au pus batiștele la nas și fuga afară care pe unde putea mai iute. Pe urmă s'a aflat că un deputat din opoziție a adus anumit niște boambe umplute cu miros urt și le-a spart în casa țării. (Boamba a fost atât de mare de și prin țară s'a simțit mirosul cel urât al certelor politice dela București). Și așa liberalii au împrăștiat pe dușmanii lor politici cu apă, iar cei din opoziție i-a scos pe liberali din casa țării cu duhoarea. Și pe urmă, ca să fie comedia deplină, cei din opoziție au pârât la Judecătoria pe liberali că le-a stricat păreții clubului și icoanele de pe păreți, iar liberalii au pârât pe deputatul cu bomba pentru atac împotriva sănătății.

Lucruri de răs și totuși nu putem râde numai cu jumătate de gură, când ne gândim că străinii râd cu gura toată.

Ce mai e nou în lumea mare?

Între Franța și Germania stările stau tot cam așa. Nemții ar dori să înceapă târguile de pace, dar cum trufia nu i lasă să întindă mâna, și-ar băga advocați să vorbiască pentru ei. Franța însă a declarat că nu primește nici o intervenire străină. «Are Neamțul gură, să vorbească el» zice Franța și de aceea nu se amestecă nime între ei. La urmă Neamțul cel îngâmfat tot va trebui să se plece de pace și să plătească. Germania are de plătit 950 milioane *Mărci de aur*, din care însă n'a vrut să plătească numai 200 milioane până acum.

Stările cu Turcii stau așa că acum discută Aliații la Londra noile condițiuni de pace pe cari le-a pus adunarea națională a Turcilor dela Angora. Se crede că va ieși un înțeles de pace.

În Jugoslavia au trecut alegerile de deputați, cu mult mai pe liniște și pace ca la noi. În alegerile trecute ieșiseră în Serbia o grămadă de deputați comuniști (bolșevici). Acum n'a ieșit nici unul: un semn de bucurie și de laudă pentru Sârbia. Au ieșit și doi deputați români: Dr. Ioan Janu, adv. la Verșeț și Dl. Dr. Sava la Alibunar.

În Ungaria au fost la Peșta mare mișcare împotriva jidovilor. Și Polonia a primit «numerus clausus» împotriva jidovilor.

Bolșevicii din Rusia trimit grâu Nemților din Ruhr în vremea ce prin Rusia mor copii de foame.

Democrație mincinoasă.

Cuvântul democrat înseamnă iubitor de popor, iar democrație, iubire de popor. Sunt foarte frumoase aceste vorbe, dar de multeori și mulți le folosesc în înțeles mincinos. Cel dintâi democrat mincinos a fost Iuda că făcea gură pentru mirul săracilor, dar «nu căci grijă avea de săraci, ci pentru că pungă avea» (Ioan 12, 6). Despre acest Iuda, foarte nimerit zice cântarea bisericească din Joia mare că era «cu apostolii împreună petrecând și cu jidovii veselindu-se».

Democrație mincinoasă este și astăzi și este mai multă ca oricând, mai ales de

cea politică. Scriind aceste rânduri mă gândesc la o sfadă ce a fost mai săptămânile trecute între doi foști ministri. Unul a început a striga hula după celalalt zicându-i: «iacă te-ai așezat acum în palat și mai înainte de multe ori n'aveai nici bani de tăbac». La asta celalalt a răspuns: «Eu mi-am cumpărat palatul cu datorie pentru că n'am plăți așa mari ca dumniata care încasezi în tot anul o plătuță politică de jumătate milion dela banca jidovească „Marmarosch Blank».

La Brașov încă este un domn care tună și fulgeră pe la adunări împotriva «tiranilor», dar acasă la el s'a aflat o cătană împușcată și 2 servitoare spânzurate în pod și gurile rele spun că el le a făcut moartea.

Ce se mai zicem apoi despre unii advocați de-ai noștri cari vorbesc pe la adunări despre «drepturile poporului», dar acum cu desbaterile Reformei Agrare, în multe locuri oamenii i-au văzut și i au auzit apărând moșiile străinilor ca să n'ajungă în mâinile Românilor.

Democrația adevărată este numai aceea care izvorește din dragostea evanghelică și face fapte și jertfe pentru popor.

Noul Buget.

În casa țării s'a pus în desbatere și noul buget, adică socoata cu cheltuielile și veniturile țării pe cele 9 luni ce mai sunt din anul acesta. Noul buget s'a încheiat cu 15 miliarde și jumătate de cheltuieli și tot atâtea venituri.

Între cheltuielile ce le arată bugetul sunt luate și următoarele:

Pentru școale s'a luat un spor de 200 milioane pe lângă cele din anul trecut, așa că cu totul pentru școale se vine 1 miliard și 120 milioane. Din acești bani se vor zidi școale noi pe sate, precum și clădirile a lor 45 Școale Normale. Se vor zidi și căminuri pentru studenți la Cluj, București și Iași. Se vor înființa și 2000 de posturi noi de învățători. S'au luat în seamă și cele 3 școli Normale noi la Beiuș, Arad și Ibașfalău.

S'au luat și 4 milioane pentru școlile de adulți ce vor funcționa în toate comunele din țară dela 1 Septembrie, conform noiei legi de învățământ. Pentru *armată* s'a luat un spor de 300 milioane, pentru *căile ferate* un spor de încă un miliard și 400 milioane, pentru *despăgubiri de războiu* 300 milioane, pentru salariile *funcționarilor publici* 500 milioane, iar în plata datoriilor țării s'au luat 4 miliarde și jumătate.

Vești bune de prin sate și orașe.

Despărțământul „Asociațiunii” Geoagiu de jos.

Între despărțământele cari își înțeleg rosturile de muncă pentru luminarea poporului este și cel dela Geoagiu de jos. În iarna trecută a fost unul din cel mai activ despărțământ. În adunarea generală ținută la Geoagiu odată cu sinodul protopopesc, Dl. Dr. Ioan Marghita directorul despărțământului a arătat amănunțit activitatea despărțământului. Un lucru vrednic de laudat și de urmat a fost darea de seamă despre cursurile de agronomie ținute sâtenilor de profesorul de agronomie Sonea. Activitatea din earnă a despărțământului a încheiat-o un foarte reușit concert pentru succesul căruia D-na Dr. Marghita a făcut ostenele de săptămâni de zile cu instruirea corului.

Un abonat dela Geoagiu.

Casa culturală din Șura-mare.

A fost făcută numai anul acesta și arată cele mai frumoase roade. Sub conducerea preotului *Andrei Milea*, în iarna trecută s'au ținut mai multe șezători culturale. În cea din urmă părintele ne-a vorbit despre «Fericirea prin credință», corul a cântat frumos și unii au declamat pe placul poporului. Din șezătorile de iarnă a ieșit un câștig de 700 Lei din care ne-am cumpărat gazete, cărți și ne strângem de câte 3 ori pe săptămână să le cetim și să ne deșteptăm. Un membru.

La Dumineca Floriilor: Despre primirea lui Hristos.

«In vremea aceea apropiindu-se Isus de Ierusalim a trimis doi ucenici zicându-le: mergeți în satul care este înaintea voastră și numai decât veți găsi o asină legată și mânz cu dânsa; deslegându-o, aduceți-o la mine. Și de va zice vouă cineva ceva, veți zice, că acestea Domnului trebuiesc și numai decât le va trimite pe ele. Iar acestea toate s'au făcut, ca să se plinească ceea ce s'a zis prin protocal ce zice: Ziceți fetei Sionului: iată, împăratul tău vine la tine blând și șezând pe asină și pe mânz, fiul celei de sub jug. Și mergând ucenicii au făcut precum le-au poruncit lor Isus. Au adus asina și mânzul și au pus deasupra lor vestmintele sale și au șezut pe dânsule. Iar cei mai mulți din norod așterneau veșmintele lor pe cale și alții tăiau stâlpi din copaci și le așterneau pe cale. Iar noroadele cele ce mergeau înainte și cele ce veneau pe urmă, strigau, zicând: osana Fiului lui David, bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului!... (Mateiu cap'21, 1-11).

Creștinilor! Să luăm aminte: Împăratul Hristos se apropie acum și de Ierusalimul sufletului nostru. Să ieșim și noi întru întâmpinarea Lui cu flori, cu stâlpi și cântări de mărire.

Florile sunt semnul curățeniei și a frumosului — și dacă pământul își are în tot anul o primăvară care îl curăță și îl îmbracă cu flori curate și frumoase și sufletul nostru trebuie să-și aibă în tot anul o primăvară care să-l curețe de păcate și să-l umple cu flori curate și frumoase. Această primăvară a sufletului este postul acesta de curățire și înnoire sufletească.

Creștine! Dă-ți seama și te cercetează oare ai tu această primăvară cu flori în suflet? Oare răsăritau flori și stâlpi de curățenie în sufletul tău — altcum cu ce vei întâmpina și primi pe Împăratul Hristos? Să luăm aminte! Iată, Împăratul măririi se apropie să intre în Ierusalimul sufletului nostru. După ce am postit și ne-am mărturisit acum sosește taina cea mare a sfintei Duminecături: adevărat Hristos va intra în casa sufletului nostru.

Sosesc Paștile și praznicul acesta trebuie să-l aștepte tot creștinul cu sufletul curat și curățit de păcate.

Este o datină bună ca tot creștinul să aștepte Invierea cu casa curată și orânduită. Este par'că ceva ce ne îndeamnă să simțim că fără casa curată, văruiată și îm-

podobită nu vin Paștile. Vedeți! Acelaș lucru trebuie să-l facem și cu casa sufletului nostru acum pe când sosește Invierea. Căci doară și casa sufletului are lipsă de curățire. Câte gunoaie de păcate nu se stâng într'un an în ea. Să ne curățim dar și casa sufletului nostru și să o împodobim cu florile curățeniei — ca să intre într'ansa Împăratul Hristos.

Și apoi încă ceva ne învață praznicul de Duminecă. Uitați-vă bine, cum tot aceeași oameni cari îl întâmpină pe Hristos acum Duminecă cu osanele, cu flori și ramuri de finic — peste 3 zile li es în cale cu batjocuri, cu cruce și cuie să-l răstignească. Este aceasta o învățătură să nu fim și noi în chipul și asemănarea evreilor din praznicul de Duminecă. Să luăm aminte! De câteori eșim și noi în calea lui Hristos cu flori de rugăciuni, cu posturi și mărturisiri, dar cu faptele noastre cele rele îl răstignim iarăș pe cruce: în asemănarea Jidovilor din evanghelie suntem. Se primim dar pe Hristos cu flori adevărate de curățenie sufletească și cu ramuri de fapte bune.

Pentru Hristos și întâmpinarea lui să desbrăcăm și noi hainele noastre, adevărat hainele cele negre ale zavistiei, ale trufiei, ale iubirii numai de noi înșine și ale patimilor rele. Calea lui Hristos trebuie să treacă peste ele.

I. Tâlcuitor.

Marele nostru învățat N. Iorga

— despre biserica ortodoxă. —

Profesorul N. Iorga vorbind în sfatul țării despre Constituția cea nouă, a spus despre biserica noastră ortodoxă următoarele:

«Această țară a trăit în ortodoxie și ortodoxia a intrat în sufletul poporului român. Biserica noastră a venit dela noi și rămâne cu noi care trăim.

Biserica uniată (greco-catolică) a venit dela Habsburgi, cari acum au murit și această biserică n'are decât rădăcini slabe la noi și alărnă de Papa.

Biserica ortodoxă trebuie să fie dominantă (adevărat să aibă întâietate față de toate celelalte), fiindcă în această biserică intră mai mulți Români și în ea au trăit mai mulți Români în toate vremurile.

Lupta împotriva ortodoxiei e dusă de papistașismul reprezentat aici prin un prelat (vlădică), care a agitat împotriva statului român înainte de războiu și în vremea războiului și încă n'a ajuns în arest»...

„Că mulți rătăciți s'au îndreptat prin gazeta D-Voastră“

— din scrisorile cetitorilor noștri. —

Domnule Redactor! În numărul 8 în foaia D voastre am cetit după cum Domnul Redactor șau cerut ertare că au înplut foaia cu Biblia. Intrucât dumniata țai cerut ertare, cu atât eu mai vartos te rog, ca din nici un număr din foaie să nu lipsască Biblia sau învățăturile Sfintei Scripturi, prin care cred că tot omul cel adurmit în păcate, trăbă săș deschidă ochii sufletului. Cetind Lumina Satelor am aflat că mulți rătăciți s'au îndreptat prin gazeta Dumni-voastră. Pentru aceia te rog D. R. că cu cât să poate mai mult să puneți și să umpleți gazeta cu învățăturile din sfânta Scriptură pentru că ori ce om pentru aceia cu dragoste o alergat la Lumina Satelor văzând că prin gazeta D-vostre mai mult ca prin oricare gazetă află lucruri și învățături care ne îndriaptă cătră Mântuitorul nostru Isus Cristos.

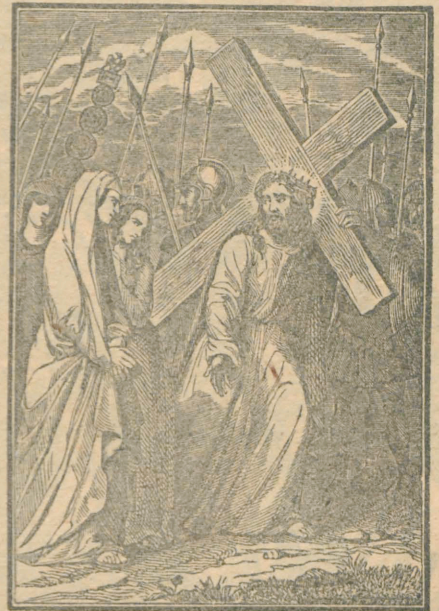
G. D.,

abonat al gazetei din Ferendia, Jud. Timiș.

Patimile Mântuitorului.

Luni începe săptămâna cea mare și sfântă a patimilor lui Hristos. Biserica pune înaintea noastră înfricoșatele patimi ale Mântuitorului ca să trecem prin ele cu înțelegere și cu folos sufletesc. Mergeți cu toții la slujbele bisericii din săptămâna cea mare și ascultați cu luare aminte și cu lacrimi evangheliile și cântările despre patimile și moartea Mântuitorului. În legătură cu patimile și moartea lui Isus, dăm și noi aici câteva învățături:

„Nu mă plângeți pe mine, ci vă plângeți pe voi“.

«Și mergea după El (spre Golgota) multime multă de norod și de muieri, cari plângeau și se tânguiau pentru dânsul. Și întorcându-se către ele Isus, au zis: ficele Ierusalimului, nu mă plângeți pe mine, ci vă plângeți pe voi... (Luca 23, 28).

Așa ne grăește și nouă Mântuitorul: Nu mă plângeți pe mine, ci vă plângeți pe voi și păcatele voastre. Aceasta este taina cea mare a patimilor Mântuitorului să înțelegem că pe Hristos l-au răstignit păcatele omenirii și tu îl restignești din nou cu păcatele tale. Această înfricoșată gândire trebuie să trezească în tine o ură cumplită față de păcat și această ură trebuie să te scoată din păcat. Altcum înzadar te cutremuri când auzi înfricoșatele patimi, că și pământul și petritele s'au cutremurat, ba și jidovii și întreg Ierusalimul s'au cutremurat de înfricoșatele patimi, dar nu s'au îndreptat.

Un învățat zicea că pe Iisus nici batjocurile, nici palmele, nici vânzarea lui Iuda, nici cuele și crucea nu l-au durut așa de mult ca știința (ca D-zeu era înainte știutor) că oamenii îl vor batjocori din nou și îl vor restigni din nou cu păcatele lor după ce au primit odată jertfa crucii.

Cetitorule! Nu cumva ești și tu dintre acei cari «restignești din nou pe Fiul lui Dumnezeu»? (Evrei 6, 4).

Oastea noastră crește.

Cinstite Părinte și Domnule Redactor! Cu mare dragoste citim Lumina Satelor care ne aduce atâtea învățături frumoase și folositoare. Aflând în iubita noastră gazetă și Hotărârea celor ce se lapădă de sudalme și beții, am scris și noi mai jos iscăliții acea hotărâre în fața părintelui nostru Ioan Crăciun și prin această subscriere am intrat și noi în oastea celor cari au început luptă împotriva sudalmelor, bețiilor și alte asemenea păcate. Ne vom sili să aplecăm și pe alții să se lapede de ele.

Dumnezeu să ne ajute!

Arad, la 18 Martie 1923.

Petru Popa, cântăreț la sfânta biserică din Giriș, Ioan Popa, Nicolae Crăciun, Flore Bălas, Flore Iano, economi.

JERTFA CRUCII.

Cum înțelegi tu această jertfă?

Jertfa Crucii este temelul și temelia mântuirii noastre, de aceea spunea apostolul Pavel pe tot locul „că predică pe Hristos cel restignit” și „se laudă în crucea Domnului”. Dar jertfa Crucii numai atunci poate fi mântuitoare de suflet dacă înțelegem 3 lucruri: ce înseamnă Crucea, ce ne dă Crucea și ce cere dela noi Crucea?

Ce înseamnă Crucea? Crucea înseamnă să-ți dai seamă despre darul cel mare al dragostei și iertării dumnezeiești. La picioarele Crucii, tu cetitorule trebuie să te simțești mai întâu apăsat și doborât de păcatele tale, trebuie să te simțești un Adam izgonit în noaptea și iadul perzării ca apoi să-ți dai seama că nimenea și nimica nu te poate scăpa din pierzare decât jertfa lui Isus. La picioarele Crucii trebuie să-ți dai seama că păcatele tale bat cuie în mâinile și picioarele lui Isus și omoară pe Fiul lui Dumnezeu. De aceea tu trebuie să plângi păcatele tale și să începi a urli din tot sufletul tău păcatul.

Ce ne dă Crucea? Tot darul mântuirii noastre, toată pacea, toată puterea și toate bunătățile noastre sufletești izvoresc din jertfa Crucii. Întrebați despre acest adevăr pe tâlharul din dreapta lui Isus care mai întâi a gustat din acest izvor. Crucea a zdrobit și „capul șarpelui”, adică pe diavolul. În vremea lui Faraon, Israelitii și-au stropit ușile caselor cu sângele Mielului de Paști și prin acest semn au scăpat de moarte

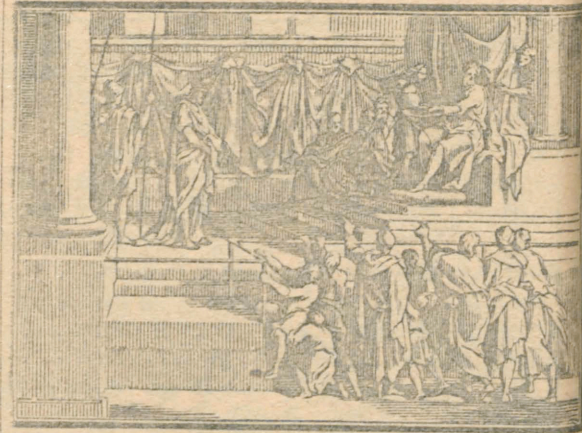
și de jugul lui Faraon. Așa ne scapă și pe noi sângele Crucii și ne dă darul și puterea să-l biruim pe Satana.

Ce cere Crucea? Scripturile ne spun apriat ce cere dela noi Crucea. «*Voi nu mai sunteți ai voștri, căci ați fost răscumparați cu un preț mare*» (I, Cor. 6, 19). «*Iar ceice sunt a lui Isus Hristos și-au restignit trupul împreună cu patimile și poftele lui*» (Galateni 5, 24). «*Și pentru toți a murit Isus, ca ceice trăiesc să nu mai trăiască pentru ei, ci pentru Celce a murit pentru ei*» (II, Cor. 5, 15). Asta înseamnă că dacă jertfa Crucii ne dă totul, și noi la rândul nostru trebuie să dăm tot ce avem lui Isus Hristos. Dacă jertfa lui Isus te-a scăpat dela peire, atunci, tu cetitorule, trebuie să fi averea celui răstignit. Măinile tale, picioarele, ochii, vorbele, gândurile, toate simțirile tale și tot ce ai tu trebuie să pui în slujba Lui și în ascultare de El. La picioarele Crucii trebuie să-ți restignești și tu „trupul tău cu patimile lui” și odată cu El trebuie să te îngropi și tu cu ce este rău în tine pentruca apoi să „înviezi întru Hristos ca o făptură nouă”. (II, Cor. 5, 17).

Cetitorule! Jertfa Crucii trebuie să te hotărească pentru Hristos și poruncile Lui. Dacă tu rămâi mai departe cu toate păcatele tale, asta înseamnă că n'ai o credință destul de increzătoare; n'ai luat destul din jertfa crucii; și n'ai o credință destul de ascultătoare ca să ascuți glasul și chemarea Crucii.

I. T.

„Nu pe Isus, ci pe Varava”.

«*Și au zis Pilat: eu nici o vină nu aflu în el. Ci este vouă datină să vă slobozesc pe unul la Paști; deci voiți să vă slobozesc vouă pe acesta sau pe Varava. Strigau toți: nu pe acesta, ci pe Varava și Varava era tâlhar*» (Ioan 18, 39, 40).

Cetitorule! Și înaintea ta stă Isus și Varava. Isus este evanghelia Lui care te cheamă la viață și mântuire. Varava este păcatul care ca și un tâlhar cearcă să-ți omoare sufletul. De câteori tu nu vrei să ascuți chemarea evangheliei să ieși din păcat, ci rămâi cu păcatul, de atâteaori și tu strigi cu Jidovii: «*Nu pe Isus, ci pe Varava*»; nu-mi trebuie pe Isus și viața Lui, ci pe Varava, pe păcatul cel ucigător de suflete.

„Și îl băteau peste cap cu trestia”

«*Atuncia au scuipat în obrazul lui și cu pumnii l-au bătut, iar alții îi da palme zicând: prorocește-ne nouă Hristoase cine este celce te-a lovit*» (Mateiu 26, 67, 68).

Poate că și eu, Doamne Isuse, sunt între acei cari te lovesc și te batjocoresc cu păcatele mele. De câteori înjur (de cele sfinte) și eu sunt între jidovii cari scuipă în fața Ta cea sfântă și bat cuie în sfintele Tale mâni. De câteori face beții, și eu lovesc fața Ta și urechile Tale cu fel de fel de vorbe și hule păgânești.

Cu pizma i-ți apăs spinii pe cap, cu lăcomia Te vând ca Iuda, cu trufia Te batjocoresc. Doamne Isuse! Ce fel de jertfă ți-ai ales Tu că jertfa Ta și durerile Tale nu se mai gată nici odată. Unii se lapadă de Tine ca Petru, alții Te vând ca Iuda, alții Te batjocoresc ca păgânii și alții te restignesc ca jidovii.

Rugăciune.

«*Fiecare mădular al sfântului Tău trup a răbdat ocară pentru noi: Capul: spini, Fața: scuipări, Falcile: lovire cu palme, Gura: gustarea oșetului, Urechile: hulele cele păgânești, Spatele: biciuri, Încheieturile: cuie și Coasta: suliță*». (Din cântările bisericesti).

Și noi Isuse Doamne, sporim durerile tale cu păcatele noastre. Celace ai strigat de pe Cruce jidovilor cari te batjocoriau «*iartă-le lor că nu știu ce fac*», iartă-ne bunule Doamne și pe noi păcătoșii. Luminează-ne mintea ca să înțelegem jertfa Ta, dă-ne lacrimi ca să plângem păcatele noastre, dă-ne dar și putere ca să putem și noi muri față de păcatele noastre și să înviem pentru Tine.

Iuda vânzătorul.

«Și apropiindu-se Iuda de Isus îi zise: Bura-te învățătorule și îl sărută. Atunci apropiindu-se gloata, au pus mâinile pe Isus și l-au prins pre el». (Mateiu 26, 49—50).

Despre acest Iuda vânzător, cântările bisericești din Joia Mare cântă așa: «Iară Iuda cu iubirea de argint bolnăvindu-se, s'a întunecat... Astăzi Iuda se orbește cu patima iubirii de argint. Lasă pe învățătorul și primește pe diavolul». Iată pricina căderii lui Iuda este el însuși și lăcomia lui de argint, spre adevărea cuvintelor apostolului Pavel că «rădăcina tuturor răutăților este iubirea de argint» (I Corinteni 4, 10). Patima iubirii de argint l-a făcut din «apostol, vânzător» și «din prietin, diavol». Să grijim, căci patima iubirii de argint e o boală care bântue și azi între oameni. Invățăceii lui Iuda s'au înmulțit par'că mai mult ca oricând. Speculanții, cămătarncii, geșeftarii și toți cari fac «câștiguri» din lacrimile văduvelor și suspinurile săracilor sunt urmașii și invățăceii lui Iuda. Dar precum cu banii lui Iuda, nu s'a putut cumpăra altceva decât un tîntirim de morminte așa și speculanții cu câștigurile cele necurate nu-și vor putea cumpăra altceva decât mormânturi de moarte veșnică.

«Iată mirele vine la miezul nopții și fericită este sluga pe care va afla priveghind. Iară nevrédnic este pe carele va afla lenevindu-se: Vezi dară suflete al meu, cu somnul să nu te îngreuezi, ca să nu te dai morții și afară de împărăție să te încui»...

«Măcar pe Iuda vedeți cum nu doarme, ei priveghează și se nevoește să mă dea celor fărdelege»... (Din cântările bisericești).

ECONOMIE.

Cum păgubește minciuna pe oameni.

Am scris și noi la gazetă despre prima (cinstea) de 200 Lei ce i se dă fiecărui plugar după fiecare hectar ce l-a sămănat astă

toamnă cu grâu. Această cinste a hotărât-o sfatul Ministrilor ca să încurajeze pe plugari la sămănat de grâu. Dar pe la sate s'au aflat alții mai ocoși cari au zis așa: cinstea asta-i o cursă pentru oameni că la seceră li se va revira grăul cu preț maximal și așa oamenii vor avea după cinste mai multă pagubă decât folos.

Acum Ministrul dă de știre oamenilor să n'asculte de aceste minciuni pe cari le răspândesc mai ales străinii cu gândul cel viclean să abată pe oameni dela sămănatul grăului și prin asta să slăbească țara. Cinstea de 200 Lei se dă fără nici o condiție sau alte bazaconii. Dar plugarul trebuie să-și facă Declarație la antistia comunală despre cât a sămănat. Fără această Declarație prima de 200 Lei nu se dă nimăru. Faceți aceste Declarațiuni îndată și acei cari nu le-ați făcut, altcum veți rămânea numai cu plata minciunilor.

Învățături din cântările bisericești.

Mergeți cu toții la toate slujbele bisericii din săptămâna cea mare. Ascultați cu luare aminte cât de frumoase sunt cântările bisericești și învățăturile din ele. Iată pe una o scriu și aici:

«Cămara ta Mântuitorul meu o văd împodobită, și îmbrăcăminte nu am ca să intru într'ansa: Luminează haina sufletului meu»...

Învățați cu toții de rost această frumoasă cântare, căci ea e cântarea sufletului nostru. Ea este dorința sufletului nostru după Hristos și împărăția lui. Păcatul este acela care rupe, zdrențuește și murdărește haina sufletului. Și de aceea în fiecare zi trebuie să cădem în genunchi și să cerem cu lacrimi înnoirea și luminarea acestei haine. În Apocalismul lui Ioan se vorbește despre o seminție de oameni «cari și-au albit vestmintele în sângele Mielului» (7, 14). Acest sânge înnoește și haina sufletului nostru.

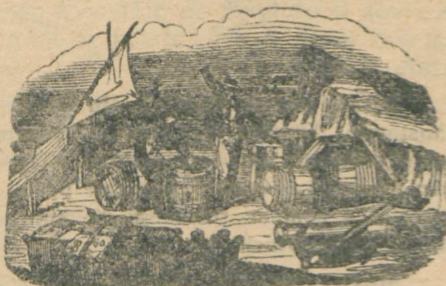
Aruncurile comunale

— cât vor putea fi de mari. —

Ministrul de interne a făcut de cunoscut tuturor primăriilor comunale că în locul aruncurilor comunale celor vechi pe cari legea cea nouă le-a șters începând cu 1 Aprilie, comunele vor trebui să facă altfel de aruncuri pentru lipsurile comunei. Aceste nouă aruncuri comunale vor fi mai mici și vor trebui să se facă după următoarea cheie:

După venitul pământului se va arunca 3%, după clădiri 6%, după veniturile din comerț și industrie, precum și după cele ale plăților slujbașilor 3%. Peste această cheie, comunele nu vor avea drept să și treacă speșele comunale.

Cum umblă târgurile și negoșele.

Târgurile din săptămâna aceasta

(după calendarul nou):

1 Aprilie: Agârbiciu (jud. Târnava-mare), Borgo-Prund, Frumoasa. 3 Hendorf, Porumbacul de jos. 4 Biertan, Hodoș, Săbăd. 6 Gălgău. 7 Buza, Gilău, Sârmașul-mare.

Prețul vitelor stă așa că oamenii nu-și dau vitele cu prețuri ieftine. Mai ales acum după ce a dat și vreme bună, oamenii nu-și vând vitele, până mai încolo când se apropie 1 Iunie când iară se sloboade exportul. Dealtcum unii negustori au și început să cumpere de pe acum vite pentru export. Din aceste pricini, carnea s'a mai scumpit. La Cluj vitele s'au vândut cu 10—12 Lei kilogramul viu. La măcelării carnea de vită «cea maximată» se vinde cu 14—16 Lei, cea de porc 28—32 Lei, unsoarea cu 60 Lei.

În târgul dela Timișoara au fost vite multe, dar cumpărători puțini. Pentru boi grași de export s'a cerut până la 40 mii Lei de păreche. Dela Viena a venit rugare la guvern să se sloboadă exportul de vite.

Ciapa, usturoiul și trifoiul s'au slobozit la export pe lângă plata taxelor de vamă.

Prețul banilor la bursa din București: 1 dolar cu 208 Lei, 1 franc francez cu 13 Lei, 1 liră italiană 10 Lei, 1 coroană cehă 6-33, 1 dinar sârbesc 2-30, 100 coroane ungare cu Lei 5-30, (coroana ungară adevărată a scăzut), 100 Mărci nemțești cu 1 Leu, 100 coroane austriace cu 31 bani.

Ceice samănă lumină în popor

— vânzând „Lumina Satelor” cu numărul. —

Amintim mai departe pe acei din sprijinitorii muncii noastre cari desfac gazeta cu numărul, făcându-se în chipul acesta sămănători de lumină în popor:

Protopop Dr. Dimitrie Barbu din Chișineu	30 ex.
Preotul Nicolae Chirciu din Almaș Seliște	7 „
„ Filip Budoiu din Almașul de mijloc	5 „
„ Vasile Florea din Nojag	7 „
„ Ioan Țirla din Slatina	4 „
„ Romul Ciocan din Brechea Română	5 „
„ Remus Perian din Mircovaș	6 „
Biserica din Varșandul Vechiu	9 „
Casa de cetire din Suciul de jos	6 „

(Urmează).

În numărul trecut s'a strecurat în acest rîvaș al sprijinitorilor o greșală, intrucât de lângă numele părintelui Victor Șandru din Lupeni (care desface 50 exemplare) și a celor încă o preoți ce urmau după el, a rămas afară din greșală cuvântul «preot». Îndreptăm acum greșala.

Stau de jale doi ciobani.

I.

Stau de jale doi ciobani
Așezați pe bolovani.
Unul zice: dragă vere,
Nu mai am în trup putere.
Am venit cât am venit,
Drumul greu m'a biruit,
Oile le-am prăpădit.
Mi-au luat Nemții oile,
Bătu-i ar nevoile,
Nu-i mai scalde ploile.

II.

Vine badea, badișor,
Impușcat la un picior.
Uite-l, badea, badișorul,
Mi-l aduce acasă dorul.
De când s'a dus în război
N'a mai dat prin sat la noi.
Numai carte el mi-a scris
Că m'ar fi văzut în vis
Mângăindu-l, sărutându-l,
Cum mi-i inima și gândul.

Volbură Poiană.

:: Să mai și râdem. ::

Pustnicul și rachiul.

Odată un om se duse să se spovedească la un pustnic ce trăia din tinerețele lui departe, retras de lume într'o mănăstire de munte. Omul se gândi la plecare, hai să iau și un pic de vinars să omelesc pe călugăr. După spovedanie, omul crezu că e bine să-l cinstească pe părintele și îi întinse glaja. — «Da ce-i acolo?» întrebă pustnicul. «Da ce să fie, vinars» — răspuse omul. — «Dar ce fel îi acela?» «Da iacașă de beut» și Românul înghiți una și întinse și pustnicului.

Pustnicul gustă din glajă, dar cum gustă începu a scuipa și a se vâicăra de gândeai că moare și nu alta. «M'ai otrăvit omule» strigă pustnicul ce nu mai bense în vieța lui din otrava dracului... «Ce ți-am făcut de m'ai otrăvit». «Vai de mine zise omul» eu nici nu m'am gândit la așa ceva. În glaje nu-i otravă. Iată ca dovadă eu beau toată beutura și omul o zlobozi toată pe gât în jos.

Pustnicul nu se putea mira îndeajuns de om și întrebă: «Și beți voi toți așa o otravă?» Bem părinte. «Și nu vă silește nime?» Nu părinte. Apoi fătu meu, din partea mea iertat să fi tu și tot neamul tău de toate păcatele tale, căci eu alt canon mai mare nu ți-aș putea da decât această otravă...

după Petru Gh. Savin.

Am pus această istorioară la ravașul să mai și râdem cu toate că precum puteți vedea nu este atâta de râs, cât mai mult de învățătură ca să vedem și să pricepem ce fel de cătran este rachiul și cum bem noi acest cătran nesaliți de nime. În vremile de demult, alcoolul (spirtul) era de vândut numai în spișerie ca leac și dacă ar învia un om din vremurile acelea tot așa ar scuipa și s'ar vâicăra gustând rachiul, ca și pustnicul din istorioară.

Știrile săptămânei.

Desărbătorile sf. Paști, „Lumina Satelor” va ieși în 8 fețe. Acel din On-preși, sau alți sprijinitori ai gazetei noastre, cari ar dori să desfășoare acest număr în mai multe exemplare pentru popor, să ne scrie din vreme ca să le putem trimite numerile cerute.

Chemarea unui neam întreg. Ministrul de culte C. Banu, vorbind în statul țării despre biserica noastră ortodoxă, s'a adresat către păstorii suflători ai fraților nostri greco-catolici cu următoarele vorbe:

«**Voiți, Sfințite Voastre, să vă întoarceți la biserica strămoșească, și prin aceasta să dați poporului nostru și unitatea bisericească (adecă o credință și o biserică)? ei bine, faceți acest lucru și veți găsi brațe larg deschise de frate care să vă primească cu dragoste...**»

Vorbele ministrului C. Banu sunt chemarea unui neam întreg să închidem odată rana cea mare din care de atâta vreme curge sânge și venin.

Un ordin de mult așteptat. Ministrul de școale a oprit toate acele serbări (festivități) școlare, cari sunt împreunate cu joc.

Cu aceeași măsură. Ministrul a dat ordin tuturor bisericilor străine să scrie și pe românește numirea (inscripția) de pe școalele lor, pe lângă numirea ungurească sau nemțească. Bisericile străine au protestat, dar Ministrul le-a răspuns: «aduceți-vă aminte că și voi așa a-ți făcut cu școalele românești și cu măsura ce a-ți măsurat, cu aceea vi se măsură».

Mișcarea studenților se ține mai departe înainte. Mai zilele trecute a fost iarăși tulburare la București din pricina că veniseră dela America niște jidovoi mai mari să țină teatru și conferințe, dar studenții n'au îngăduit acest lucru.

Studentimea universitară dela București, Cluj, Iași și Cernăuți e gata să-și jertfească întreg anul acesta de școală, decât să slăbească lupta începută.

S'a expropriat „moșioara” Vlădiciei unite din Orade. Vlădicia unită dela Orade avea o m. c. «moșioară» de peste 140 mii jugăre de pământ și pădure. Acum Reforma Agrară a expropriat din această moșioară 139 mii de jugăre, lăsând pe seama Vlădiciei 500 de jugăre. Impotriva acestei exproprieri, Vlădica unită a făcut recurs și a plecat cătrănit la București zicând că va merge cu ponos până sus la Regele.

Numai cât ăstai baiul, că oamenii cei răi de gură șoptesc că încă nime n'a văzut vreodată apele Crișului curgând înapoi spre Biharia.

Legea cea nouă de dare nu va îngădui comunelor să incasseze în arunc comunal mai mult decât 6 la sută peste ceea ce va lua darea de stat. Până acum, aruncul comunal lua și 200 la sută. Unii zic că prin aceasta comunele vor suferi, ne mai putânduși acoperi lipsurile și cheltuielile. Vom vedea.

„Nu pe Isus, ci pe Varava.” Desărbătorile Paștilor nemțești, s'a întâmplat într-o comună ungurească dela graniță (M. zókászony) un lucru interesant. Și anume preotul din acel sat a ținut poporenilor săi în biserică o vorbire despre patimile Mântuitorului. Vorbind între altele și despre Isus și Varava, și-a întrebat păstorii ca odinioară Pilat pe jidovi: pe cine voiți voi, pe Isus sau pe «Barabás» (că așa i se zice pe ungurește lui Varava). Atunci oamenii au strigat într'un glas: «noi îl vom pe Barabás». Asta încă n'ar fi nimica, numai cât pe urmă s'a aflat că «Barabás»-ul pe care-l vruseră Ungurii, nu era tâlharul din Evanghelie, ci era o comună din vecini, care se ținea de Ungaria și o chema tocmai așa «Barabás». Cu vorbirea lui, preotul a trezit în oameni nu căința pentru păcatele lor, ci dorul de a se lipi și ei de «Barabás»-ul din Ungaria și de aceea strigaseră: «noi îl vrem pe Varava, pe Barabás».

Impotriva preotului s'a pornit cercetare.

Publicațiune. Se aduce la cunoștința generală că în conformitate cu ordinul Ministerului Cultelor și Artelor Nr. 49,414 din 1920 se interzice aranjarea de reprezentații sau orice alte spectacole în săptămâna patimilor (1—7 Aprilie 1923). Deosemena este oprit a se cânta în localurile publice în acea săptămână.

Având în vedere însă că în zilele de 1 și 2 Aprilie crt. cad sărbătorile Paștilor celorlalte confesiuni, se permite că în aceste zile, în mod excepțional, să se dea reprezentații cinematografice, teatrale sau de altă natură, precum și a se cânta în localurile de consumație.

Prefectura poliției orașului Sibiu.

Tarifa țidulelor de vite s'a staverit așa: pentru țidulele de vite mari 2 Lei 50 bani, pentru transcriere 1 Leu și pentru învoire 80 bani.

Acest tarif rămâne în vigoare (putere) până ce va veni noua lege administrativă.

Festivalul artistic, dat la teatrul orășenesc în zilele de 26 și 27 Martie de școala superioară de comerț, cu concursul dlui D. Axente, sub conducerea harnicului profesor de muzică N. Oancea și dlui N. Băilă, director de scenă, a avut o deplină reușită spre mulțumirea publicului.

Tabloul dramatic «Mureșianu», cu D. Axente a fost aranjat cu multă pricepere; jocul și cântările din feeria «Fetița Orfană», susținute bine, iar munca și devotamentul d-lui profesor Oancea, precum și a debutanților au fost răsplătite cu aplauze sincere și binemeritate.

A fost judecată pentru sudalmă. Femeia lui Suchoj Stefan din Chintău a pârât la judecătoria din Cluj pentru vătămare de onoare pe femeia lui Kolciar Francisc, acuzându-o că a injurat-o de Dumnezeu. Judecătoria n'a aflat vătămare de onoare în această acuză, dar a judecat pe femeia pârâtă pentru vorbele ei de vătămare a lui Dumnezeu (istenkáromlás).

Ce bine ar fi dacă pe tot locul și judecătorii din această lume ar pedepsi fără cruțare pe cei ce injură de cele sfinte.

Două milioane pentru expoziții de vite. În noul Buget s'au luat și 2 milioane ca să se împartă economilor ca premii pentru animalele de prăsilă arătate la expozițiile ce se vor organiza prin județe.

Străgile comunelor. Sfatul Ministrilor a hotărât ca sătenii să fie scutiți de slujba ce o făceau în unele locuri ca străji de noaptea cu rândul. În schimb, comunele vor fi obligate să plătească câte unul sau mai mulți paznici de zi și de noapte, numiți paznici comunali.

Bucate pentru Românii din Maramureșul cehoslovac. După ce în Cehoslovacia este mare lipsă și scumpete de pâine, guvernul a făgăduit să treacă fără nici o vamă 50 vagoane pentru lipsurile celor 4 comune românești din Maramureșul ajuns la Cehoslovacia.

Mare paradă. După ce se va vota Constituția cea nouă și Regele va depune jurământul pe ea, partidul liberal va face o mare paradă la București la care vor lua parte peste 3000 de delegați din toată țara. În parcul Carol se va ținea o adunare și se va da o masă comună.

Statue lui Iuda. Jidovii cari sunt căpeteniile și conducătorii bolșevismului din Rusia, în tot chipul țin să batjocorească și să slăbească creștinătatea. În semn de ciufală, au ridicat în câteva orașe statue lui Iuda, fârtatului lor, care a vândut pe Hristos.

Din isprăvile papistașilor. Vlădica papistaș dela Timișoara Glatfeider, despre care am scris și noi că a fost mutat de Papa în Ungaria pentru ținuta lui foarte dujmănoasă față de țara noastră, înainte de a pleca a ținut să mai dea odată cu piciorul în această Țară îndelung răbdătoare. De rămas bun, a trimis păstorii săi o scrisoare-pastorală prin care le spunea între altele că pleacă din vlădicie silit de «puterile lumesti», cari s'au ivit pe aici, (adecă de statul român) și alte obrăznicii atât de mari încât Tribunalul militar într-o vreme a hotărât că-l dă în judecată, dar pe urmă l-a lăsat în focarea lui să se ducă în treabăși.

Ajuns la Peșta, și-a vărsat în gazetele ungurești tot veninul pe care l strânsese în țară la noi, că de nu-l vărsa, poate și crepa.

Unde am văzut eu patimile Mântuitorului? Patimile Mântuitorului se pot vedea nu numai în săptămâna cea mare la biserică, ci și în altă vreme. Eu le-am văzut și ieri. Mergând spre redacție, am auzit larmă mare în unul din cele 10 biruri ce le are ulița în care șed eu. Apropiindu-mă să văd ce-i, am văzut în mijlocul crâjmei o ceată de oameni beți cari se apucaseră de bătaie cu sudalme și palme de te lua o groază.

În mijlocul lor mi-s'a părut atunci că îl văd pe Hristos, iar în oamenii cei beți mi-se părea că văd pe jidovii cari scuipau în fața Lui cea sfântă și îl palmuiau cu sudalma, beția și ura de frate.

Adânc mâhnit am plecat mai departe și ajungând la redacție am pus aceste rânduri pe hârtie plângând pentru patimile Mântuitorului.

Desmintire. Citind articolul «Din pedecile înrățirii noastre suflători. O pildă din țara Moților» apărut în Nr. 10 a gazetei «Lumina Satelor», avem onoare a declara că afirmațiunea ce ni s'a atribuit conform căreia: «noi inginerii și gornicii de sub oblăduirea lui și-au cerut mutarea» nu corespunde adevărului și expresiunile corespondentului informațiunii respective nu sunt adevărate.

Vă rugăm deci să binevoiți a comunica declarațiunea noastră de mai sus în numărul cel mai apropiat al gazetei. Câmpeni la 22 Martie 1922 subscrișii inginerii silvici și pădurarii Regiunii silvice din Câmpeni.

Se vor expropria și pădurile. Constituția cea nouă dă drept comunelor să aibă și să-și facă păduri comunale. La noi în Ardeal și în Bucovina și până acum au fost astfel de păduri, dar în Vechiul Regat nu, și de aceea s'a pus în Constituție dreptul acesta și pentru frații din Vechiul Regat.

Pădurile comunale, unde nu sunt, se vor face așa: Unde statul are păduri în o apropiere până la 20 kilometrii de sat, pădurea comunală se va face din pădurea statului. Dacă statul n'are pădure până la această depărtare, atunci se va expropria pădure dela privați, dar așa ca să-i rămână și moșierului 100 de jugăre, și numai ce trece peste această sută se va expropria. Pădurile astfel expropriate se vor plăti dupăcum vor hotărî legile.

Nr. 146/1923 Ppret.

(48) 1—2

Concurs.

Devenind vacant prin înaintare postul de **notar cercual** în Chijasa de sus, plasa Agnita, județul Târnava mare, publicăm concurs pentru ocuparea acestui post. Retribuțiunile în afară de salariul satorit prin lege sunt și cele satorite prin statutul comunal și următoarele:

1. Locuință foarte bună în natură.
2. Lemne de foc 3 m. 2.

Reflectanții cari posedă studiul prescriș în lege sunt invitați a-și înainta cererile împreună cu actele necesare oficiului primpretorei Agnita până la 10 Aprilie 1923.

Agnita, la 15 Martie 1923.

Eug. Munteanu,
primpretor.

Vinuri curate pentru sfintele Paști.

Vinuri albe și de tot soiul. Garantate 10—12 grade (din greșală în numerii trecuți s'a scris 10—12 ani, în loc de 10—12 grade) cu cele mai moderate prețuri se află de vânzare la proprietarul și producătorul Todor Iapa în Covăsinț (județul Arad).

De vânzare.

Vând din mână slobodă averea și căsile mele așa numite «Făgădauele Veseudului» așezate lângă drumul de țară și de cale ferată (canton Nr. 10). Averea stă din următoarele: 5 jug. pământ arător cal. 1 aflător în jurul căsii, 4 odăi, moară și crâjmă, 2 grajduri, motor 10—18 puteri cai, 2 petrii moară, Treer «Victoria» și alte edificii laterale. Toate edificiile sunt noue.

Ștefan Șulumberhean,

(47) 3—3

proprietar, Veseud (p. Șeica-Mare).